

מ"ת 10591/11/14 - מדינת ישראל נגד א ש

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 10591-11-14 מדינת ישראל נ' ש

בפני	כב' השופט אמיר דהאן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	א ש

החלטה

בפני בקשת המאשימה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

המשיב, א ש, ת.ז. **-* יליד 1975 מאשקלון, נעצר ביום 1.11.14 וכתב אישום הוגש נגדו ביום 6.11.14.

כתב האישום:

כתב האישום מייחס למשיב כי ביום 01/11/2014 תקף המשיב את בתו בדחיפה ואת רעייתו במכות אגרופ בראשה, שרט אותה בפנייה, חנק אותה ומשך בשערות ראשה. לאחר מכן, תקף את בנו בכך שסטר לו ודחף אותו ואז איים על רעייתו כי אם תביא למעצרו יהרוג אותה.

ביום 25/10/2014 תקף המשיב את רעייתו לאחר שהיכה אותה במכות אגרופ בראשה ובגבה.

במועד שקדם שמונה חודשים לתקיפה הראשונה תקף המשיב את רעייתו בכך שדחף אותה, חבט את ראשה בקיר ופתח עליה את דלת המקרר.

כחצי שנה לפני מועד התקיפה הראשונה תקף המשיב את המתלוננת בכך שחנק אותה, היכה אותה במכות אגרופ, משך בשערות ראשה, זרק את מכשיר הטלפון שלה אל מחוץ לחלון.

בסוף שנת 2013 נאשם המשיב כי תקף את רעייתו בכך שסובב גופה בכוח לאחר שהפנתה לו את גבה, אמר לה שיש לה מישהו אחר, הלך למטבח הביא סכין חנק את רעייתו הצמיד את הסכין לגרונה וגרם לה אדמומיות ושטף דם תת עורי בצווארה.

שבועיים לפני התקיפה הראשונה איים המשיב על רעייתו ואמר לה "תעזבי את הילד אם עוד פעם אחת תעירי לו אני רוצה לראות" ואז הכה אותה באמצעות מכות אגרופ בראשה סטר לה ומשך בעשרותיה.

עמוד 1

במהלך שנת 2012 ארע אירוע נוסף בזמן שבני הזוג שהו במקלט ואז תקף המשיב את המתלוננת בכך שמשך בשערות ראשה.

במהלך שנת 2010 הכה המשיב את רעייתו במכות אגרופי, חנק אותה משך בשערותיה וגרם לה חבלה של ממש.

כשש שנים לפני התקיפה האחרונה הכה המשיב את רעייתו באמצעות עיתון שהחזיק בידו ונגרמו לרעייתו חבלות של ממש בדמות שטף דם וסימנים כחולים בעינה.

הליכים קודמים:

ביום 11/11/2014 הורה ביהמ"ש על שחרורו של המשיב בטרם מתן החלטה וראיות לכאורה בשל העובדה שהמסוכנות ספציפית ובשל חלופה שהוצעה בפניו וכן בשל עברו הנקי של המשיב.

ראיות לכאורה:

הצדדים טענו בהרחבה לעניין הראיות לכאורה בעיקר טענה ב"כ המשיב כי נפלו אי דיוקים קשים באמרתה של המתלוננת ובאמרת אימה ויסודה של תלונת המתלוננת בעלילה.

עדות הילדה ש.ש. יליד 2004 אשר נגבתה בבית ספרה מפי חוקרת ילדים מתארת אירוע של מריבה בין ההורים ובמסגרתו היכתה אמה המתלוננת את הבן ואז אביה המשיב החל להכות את אימה, משך לה בשיער, נתן לה אגרופים, מכות בלסת וברגליים ושרט אותה על הלסת בצד הלחי. אז החל להכותה בראש וכשהבן שלו מחה נתן לו מכה חזקה בפניו. בהמשך, סגר המשיב את פיה ואפה של האם באמצעות כף ידו והילדים תפסו לו את היד ומשכו. בהמשך, ניסתה אימה להתקשר למשטרה ואביה המשיב אמר לאימה המתלוננת שאם תתקשר למשטרה ברגע שהוא יצא מהכלא הוא יהרוג אותה. באו השוטרים והאם הראתה להם את הסימן על הלסת. גם הבת עצמה קיבלה מכה בשעה שניסתה להגן על אימה אבל זה היה בלי כוונה. עוד אמרה הבת כי אביה הכה את אימה פעמים רבות וכי אם מכים את אימה זה משאיר סימן כי עורה לבן.

הילדה תיארה מקרה שבו אביה לקח סכין כאשר אימה צפתה בטלוויזיה, החביא את הסכין מאחורי גבו ושמעה את אימה צורחת כי חנק אותה קמה בבהלה מהמיטה וראתה את אביה חונק את אימה כשהסכין מאחורי הגב ואז כשהתערבה לטובת האם הוא חזר ושם את הסכין במטבח. למחרת בבוקר אמר האב שלא הייתה סכין. לדבריה של הילדה, אביה מתעב את אחד מאחיה, אינו מרחם עליו, מרבה להכות אותו, נותן לו בעיטות ברגליים, מכה אותו בחגורה וגם לה פעם הרביץ אביה בחגורה והיא נחבלה בישבנה. הדבר ארע כאשר הייתה בכיתה ג' או ד'.

התרשמות חוקרת הילדים בטי ממין מן החקירה הייתה כי מדובר בילדה בת 10, שהבינה את השאלות והבינה את מטרת המפגש וכן כי היא מדווחת על ארועים שחוותה ולהם הייתה עדה. הארועים עוגנו בהקשרים של זמן ונסיבות למקום ברצף כרונולוגי, ציטוט למעורבים ודיווחים מדויקים הכוללים את מיקום הפגיעה, אמצעי הפגיעה, אופן הפגיעה ותחושותיה בעת הפגיעה. עם זאת ציינה החוקרת כי ניכרת הייתה מוטיבציה לדווח ונטייה לצד האם בסכסוך בין ההורים לעומת נסיון להשחיר את דמותו של המשיב הן בהתייחסות לתדירות הפגיעה, לעוצמתה, לכוונת הפוגע ותיאור עצמת הפגיעה אשר היו שונים בתכלית כאשר נידונה התנהגותו של האב להבדיל מהתנהגותה של האם. גם בעניין הסכין

הוערכה המהימנות כנמוכה.

אמרת

עדות הילד של.ש על ידי החוקרת לילך סקורי מיום 02/11/2014.

של.ש הוא ילד יליד 2006 השיב בשלילה לשאלה אם מישהו מהמשפחה בעט בו או היכה אותו בחגורה או הרביץ לו וכאשר אמרה החוקרת כי אחותו ראתה מישהו מהמשפחה נותן לו סטירה ובוטט בו אמר כי אתמול הוריו רבו אביו רצה לתת לאימו בעיטה וזה פגע בו. המריבה הייתה על רקע הערותיה של האם לבן השלישי שק.ש.

במהלך האירוע היכה האב את האחות ש.ש, דחף אותה בגב, בעט ברגלה של האם, לאחר מכן הכה האב את של.ש בגבו.

הילד של.ש שולל מכות בחגורה כפי שהעידה אחותו, כן הוסיף הילד כי אביו בעט באימו פעם אחת והבעיטה השניה פגעה בו.

הילד של.ש הוסיף כי אביו חנק את אימו בכך ששם לה יד על הפה, בדרך דומה למה שתיארו אחיו וכן משך לימו בשערותיה. במספר הפעמים שהרביץ האב לאם, היה של.ש בבית וכן בפעם שבה זרק אביו את הטלפון מהחלון, שאז גם חנק האב את האם. (שם את היד על הפה שלה כדי שלא תנשום).

החוקרת התרשמה כי הילד של.ש מהימן והעיד על דברים שחווה וראה, ישנו קושי להעריך מהימנות לגבי החניקה והמשיכה בשיער, הוא ניסה לדייק והיא לא התרשמה ממוטיבציה להפליל את האב, אלא דווקא מוטיבציה לצמצם את עוצמת הפגיעה ואף לדייק.

אמרתה שלך אפרת שמחון מיום 2/11/14 פורשת את המריבה בינו הזוג ומפלילה את המשיב בכך שהיכה אותה מספר פעמים וכן היכה את הילדים, עוד מתוארת הסיטואציה עם האיום בסכין ומקרים של חניקה.

האירוע מתואר גם על ידי הבת ש.ש.

לאחר שבחנתי את הסתירות לכאורה עליהן הצביעה הסנגורית, לא מצאתי כי מדובר בסתירות או באי דיוקים השוללים את הסיכוי הסביר להרשעה, המסכת הראייתית מורכבת ומשולבת באמרות של קטינים, אך לא נראה כי חל כרסום משמעותי בעבירות המרכזיות המיוחסות למשיב.

אשר על כן אני קובע כי ישנן ראיות לכאורה כנגד המשיב במידה מספקת, המקימים סיכוי סביר להרשעה.

בעניין מסוכנות המשיב ביחס לחלופה המוצעת, תישאר על כנה ההחלטה מיום 11/11/14 והמשיב יישאר באותם תנאים.

ניתנה היום, א' כסלו תשע"ה, 23 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.

המזכירות תעביר העתק החלטה לצדדים.